

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 11.

Fylke: Hordaland.

Tilleggsspørsmål nr.

Herad: Modalen

Emne: Ymse alkaatfer.

Bygdelag: Eksingedalen

Oppskr. av: John Steenwål

Gard: Steenwål

(adresse): Steenwål.

G.nr. 89 Br.nr. 1.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle. *au eigi røynsle.*

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

I. A Forstjellige røtter.

Av røtter hea det inkje i vaart minne vore brukte andre korlar enn "frønska" - franske. Den hakka dei opp um vaaren, naar dei plögde aakruen. Dei vaska den ved ein bekk eller dam, og gav den til kyrne strøvs. Den var rekna som godt mjølkefôr. Dei myllar den kjø no.

B.

Bregner. (blom).

Av bregner er det "kammalblom" - Björnblom som har vore mytta som nædfôr. Dei gamle brukte den ilag med lynn og mosse, men det er det slutt med no.

Kol høgløse brukar dei no højkjøps eller nedslagting.

II. Tang og tare:

Det er utgjunde for emne for oss i fjellbyggdene.

III. Smis for og planter.

Rogne her var mytta til fôr. Dei varl sanker og ned saltu i kanner, eller lagde opp av ein skunk - lem. der dei turka inn. Det var haade kufor og hånsefôr.

IV. Kiskemjök gjing det fröasagn um. heu vare smyka.

V. Sörpefjör.

Dei gamle brukte meir sörpefjör enn no. Dei hadde sörskulle sörpefjör og brisken til dette fjör. Dei laga surpa av höyfrä, halmhopp, markaköy, korn, dümba, löv, blanda med mjök og haurmjöl-slag varmt valn þra röra, og rödde um. Saurfjör laga dei mest til som surpefjör.

Þranku þeir dei þe fott i dau det ingu lernurier var þra vure þankar.

I seinars tid heu dei laga seþ blöyþekar i fjöru. I desse legg dei surpefjör og star varmt ellu kokande valn þra.

Logu brukar dei i drikku aal kyne.

VI. Kiskerfall.

Kiskerfall heu me þe moka av þur i fjellþyðene.

1774

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING